

Janička je pro mne sluníčko, které přijímá život s láskou

Velikonoce. Čas, kdy jsem opět navštívila ´moje´ milované uživatele ve zlínském Domově pro seniory Burešov. Navštěvuji totiž jednou měsíčně asi třicítku žen a jednoho muže na uzavřených odděleních. Vždy mě potěší setkání se slečnou, dám jí jméno Janička, která je po těžké obrně v domově už několik desítek let. Jak ta se umí radovat z každé maličkosti! Mluví s velkými obtížemi, sedí na vozíčku a háčkuje. Nechápu, a to říkám upřímně, jak to zvládá s tak deformovanými prsty. Nejednou obdarovala drobným dárkem své blízké. I mně už vyrobila kabelku. Má svůj konkrétní účel. Je pro svaté přijímání, které jí pravidelně nosím. Janička je pro mne takové sluníčko, které přijímá život s láskou a je vděčná za každou návštěvu. A já jsem vděčná Bohu za ni, protože ona je dar. Ona je milované Boží dítě a šíří okolo sebe Jeho lásku. Naposled se mi svěřila, jak moc se radovala také z vysílání TV Noe, kde sledovala všechny velikonoční pořady až do noci.

Přeji nám všem, abychom zakoušeli radost a pokoj, které nám Bůh chce dát hlavně v době velikonoční, která stále trvá.

+Noela